

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/62/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114225295
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3114225295.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľky G. X., bytom P. G., zastúpenej JUDr. O. U., advokátkou so sídlom S., D. XXX, proti odporcovi F. X., bytom G., O. XXX/XX, určenie príspevku na rozvedenú manželku, o odvolaní navrhovateľky proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 23. decembra 2014, č.k. 19C/90/2014-39 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e.**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa návrh navrhovateľky na nariadenie predbežného opatrenia zamietol. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že v danom prípade navrhovateľka žiada samostatným návrhom o vydanie predbežného opatrenia po začatí konania vo veci samej, v ktorom navrhuje, aby jej bol priznaný príspevok na výživu rozvedenej manželky. Mal za to, že navrhovateľka síce v danej veci osvedčila základný predpoklad pre nariadenie predbežného opatrenia, a to potrebu dočasnej úpravy jej pomerov z dôvodu bezprostredne hroziacej ujmy, keď preukázala, že je poberateľkou invalidného dôchodku vo výške 141,20 Eur mesačne podľa rozhodnutia Sociálnej poisťovne č. 685 824 6527 zo dňa 05.12.2013 a príjmu na základe Dohody o pracovnej činnosti so zamestnávateľom P. M. FO, v maximálnej možnej výške XX,- Eur mesačne v závislosti od počtu odpracovaných hodín. Celkový možný mesačný príjem navrhovateľky teda predstavuje sumu 225,20 Eur, pričom len náklady na bývanie navrhovateľky podľa predloženej nájomnej zmluvy predstavujú sumu 230,- Eur, teda sumu vyššiu ako sú maximálne možné mesačné príjmy navrhovateľky. Navrhovateľka nemá z tohto príjmu zabezpečenú stravu a ďalšie nevyhnutné životné potreby. Napriek tomu, že je splnený predpoklad pre nariadenie predbežného opatrenia, a to potreba dočasnej úpravy pomerov z dôvodu hroziacej ujmy, dospel súd k záveru, že ho nie je možné vydať, pretože by jeho nariadením bolo neprimerane zasiahnuté do práv odporcu. Odporca vo svojom vyjadrení k návrhu uviedol, že poberá mesačnú mzdu vo výške 90,- Eur pri štvrtinovom pracovnom úväzku, pričom predložil súdu aj pracovnú zmluvu preukazujúcu jeho tvrdenie. Z uvedeného vyplýva, že podľa takto preukázaných dôkazov nie je splnená ďalšia zo základných hmotnoprávných podmienok pre priznanie príspevku na výživu rozvedenej manželky, a to schopnosti, možnosti a majetkové pomery odporcu, ktoré mu podľa predložených dôkazov neumožňujú prispievať na výživu navrhovateľky. V danej veci súd prvého stupňa považoval za potrebné poukázať na skutočnosť, že v prípade predbežného opatrenia sa nevyžaduje a ani nie je možné v záujme urýchlenej ochrany ohrozeného práva zisťovať úplný skutkový stav; uvádzané skutkové okolnosti je potrebné len osvedčiť. Súd pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia prihliadol aj na príčiny, ktoré viedli k rozvratu manželstva z hľadiska súladu navrhovateľkou žiadaného príspevku s dobrými mravmi ako ďalšej hmotnoprávnej podmienky pre priznanie príspevku na výživu rozvedenej manželky. Z pripojeného súdneho spisu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 12C/80/2013 vyplýva, že ako jeden z dôvodov príčin rozvratu manželstva uviedol odporca mimomanželský vzťah navrhovateľky, pričom navrhovateľka tvrdenia odporcu nenamietala. Odporca tiež poukázal na problémy navrhovateľky s hráčskou vášňou, alkoholom ako aj finančné problémy spôsobené pôžičkami, ktoré si brala navrhovateľka. Všetky tieto okolnosti bude potrebné v konaní preukazovať, zatiaľ sú však

odporcom predbežne preukázané. Z uvedených dôvodov mal súd za to, že navrhovateľka neosvedčila v danom prípade všetky okolnosti potrebné na vydanie predbežného opatrenia, a to najmä skutočnosť, že nebude zasiahnuté neprímeraným spôsobom do práv odporcu. Na záver poukázal na to, že navrhovateľka nemusí byť nevydaním predbežného opatrenia ohrozená na svojej výžive, pretože do rozhodnutia súdu o dôvodnosti jej nároku na príspevok na rozvedenú manželku má možnosť požiadať o svoje zabezpečenie zo spoločenských prostriedkov, a to prostredníctvom Úradu práce sociálnych vecí a rodiny podľa zákona č. 417/2013 Z.z. o pomoci v hmotnej núdzi v znení neskorších predpisov, a to v prípade, že sa naozaj nachádza v takej situácii, ktorá si uvedené riešenie vyžaduje. Samozrejme, že tieto prostriedky nemôžu nahrádzať vyživovaciu povinnosť odporcu, na ktorú je nárok zo Zákona o rodine. Existenciu takéhoto nároku je však potrebné preukazovať v riadnom konaní, nie pri predbežnom opatrení, pri ktorom navrhovateľka neosvedčila všetky nevyhnutné náležitosti pre jeho vydanie. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 76 ods.1 písm. a), § 102 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto uzneseniu podala v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľka. Navrhla ho zmeniť tak, že jej návrhu na nariadenie predbežného opatrenia bude v plnom rozsahu vyhovieť. Namietala, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Mala za to, že v danej veci preukázala splnenie základného predpokladu na nariadenie predbežného opatrenia, a to potrebu dočasnej úpravy jej pomerov z dôvodu bezprostredne hroziacej ujmy. Ďalej namietala, že súd prvého stupňa v napadnutom uznesení už aj konštatoval samotné rozhodnutie vo veci, keď zamietnutie návrhu odôvodnil tým, že nie je splnená hmotnoprávna podmienka na priznanie príspevku pre rozvedeného manžela. Vyslovila názor, že súd prvého stupňa prijal tento záver predčasne a bez náležitého zistenia skutkového stavu. Pri posudzovaní schopností a majetkových pomerov odporcu súd vychádzal iba z tvrdení odporcu o jeho mesačnom príjme, pričom pod pojmom „schopností a možností“ sa nerozumie len čistý priemerný mesačný príjem, ale súd komplexne posudzuje schopnosti a možnosti. Je tomu tak z dôvodu, aby sa povinný nemohol zbavovať vyživovacej povinnosti voči oprávnenému napríklad tým, že príjme finančne nevýhodnejšie zamestnanie alebo sa stane dobrovoľne nezamestnaným, prípadne sa zbavuje svojho majetku. Majetkové pomery sa preukazujú napríklad listami vlastníctva, výpisom z bankových účtov, výpisom z evidencie motorových vozidiel, ako aj inými listinami alebo inými dôkazmi. Smerodajná pre určenie výživného je životná úroveň povinného. Životnú úroveň určujú mnohé faktory, ako napríklad výška úspor, leasingy motorových vozidiel, dovolenky, čerpané úvery a podobne. Podľa jej názoru je v odporcových schopnostiach a možnostiach prispievať na jej výživu, a to z dôvodu, že odporca jej toto výživné poskytoval, a to v období za marec a apríl 2014 prispieval sumou 200 Eur mesačne a za máj 2014 sumou 120 Eur. Uviedla, že odporca ako živnostník dosahoval príjem cca 800 Eur mesačne. Ako živnostník vykonával rovnakú prácu, aká je jeho pracovnou náplňou v súčasnosti na pracovnú zmluvu na skrátenej úväzok, a to za podstatne nižšiu mzdu. Dôvodila, že odporca môže svojím konaním úmyselne znižovať svoj majetok, čím môže byť ohrozený výkon rozhodnutia.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 212 ods. 1, 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky nie je dôvodné.

Predbežné opatrenie možno vydať pred začatím konania (§ 74 O.s.p.) alebo po začatí konania (§ 102 O.s.p.). V oboch prípadoch je možné ho nariadiť z nasledujúcich dvoch dôvodov: Jedným je dočasná úprava právnych pomerov účastníkov a druhým je zabezpečenie výkonu súdneho rozhodnutia, ak by mal byť ohrozený. Spoločným znakom oboch typov predbežných opatrení je ich predbežný (dočasný) charakter. Dočasná úprava práv a povinností nevylučuje, že o právach a povinnostiach účastníkov konania o predbežnom opatrení bude vo veci samej rozhodnuté inak, než v konaní o predbežnom opatrení. Súd predbežným opatrením dočasne upravuje pomery účastníkov konania, pričom je dôležité, že je povinný poskytnúť ochranu tomu, kto sa vydania predbežného opatrenia domáha, ale v rámci ústavných pravidiel tiež tomu, proti komu návrh smeruje. Predbežné opatrenia s ohľadom na ich charakter nemôžu spravidla zasiahnuť do základných práv alebo slobôd účastníkov konania, lebo rozhodnutia o nich nemusia zodpovedať konečnému meritórnemu rozhodnutiu.

V preskúmvanej veci sa navrhovateľka vo veci samej domáha vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil odporcovi povinnosť prispievať na jej výživu sumou 200 Eur mesačne odo dňa podania návrhu titulom príspevku na výživu rozvedenej manželky. V priebehu konania podala návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým sa domáhala, by súd zaviazal odporcu prispievať na jej výživu sumou 80 Eur mesačne až do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Z predložených

listinných dôkazov vyplýva, že navrhovateľka je poberateľkou invalidného dôchodku vo výške 141,20 Eur mesačne a jej príjem na základe dohody o pracovnej činnosti so zamestnávateľom Máriou Haferovou dosahuje maximálne mesačne výšku 84 Eur v závislosti od počtu odpracovaných hodín. Súd prvého stupňa správne konštatoval, že napriek tomu, že je splnený predpoklad pre nariadenie predbežného opatrenia, nie je možné ho vydať, pretože jeho nariadením by bolo neprimerane zasiahnuté do práv odporcu. Podľa tvrdenia odporcu a predloženej pracovnej zmluvy uzavretej medzi U. - R., T. nad Q. ako zamestnávateľom a odporcom ako zamestnancom zo dňa 22.10.2014 základná mzda odporcu predstavuje 90 Eur mesačne. Na základe takto osvedčeného skutkového stavu bol správny právny záver súdu prvého stupňa, že navrhovateľka neosvedčila v danom prípade všetky okolnosti potrebné na nariadenie predbežného opatrenia, a to najmä skutočnosť, že nebude zasiahnuté neprimeraným spôsobom do práv odporcu. Pokiaľ navrhovateľka v odvolaní namietala, že príjmy odporcu sú v skutočnosti oveľa vyššie, odvolací súd poukazuje na to, že v konaní o nariadenie predbežného opatrenia nebolo možné zisťovať skutočné možnosti a schopnosti odporcu, nakoľko účelom predbežného opatrenia ako procesného inštitútu, nie je vykonávať dokazovanie, ktorého dôsledné skúmanie presahuje rámec konania o nariadenie predbežného opatrenia, Reálne zhodnotenie možností a schopností odporcu je možné až po vykonaní náležitého dokazovania, čo bude predmetom ďalšieho konania.

Odvolací súd dodáva, že nariadené predbežné opatrenie je len dočasného charakteru, neprejudikuje práva a záujmy účastníkov konania a neznamená konečnú úpravu vo veci samej.

Z týchto dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.